

2) Som nyt nummer indsættes efter nr. 1:
„0. I § 1, stk. 2, ændres ordene „inden udgangen af henholdsvis maj og november måned“ til: „inden fornævnte tidspunkter“.“

3) Som nyt nummer indsættes efter nr. 1:
„0. I § 1, stk. 5, ændres „2 kr.“ til: „10 kr.““

4) I nr. 2 ændres ordene „1. juni og 1. december“ til: „10. juni og 10. december“.

5) Som nyt nummer indsættes efter nr. 3:
„0. I § 3, stk. 3, ændres „1 kr.“ til: „10 kr.““

Bemærkninger.

Til nr. 1, 2 og 4.

Ændringsforslagene nr. 1 og 4 går ud på, at forfaldstidspunkterne for de to årlige amtstueskatteterminer og de tidspunkter, fra hvilke der i tilfælde af for sen indbetaling beregnes strafrenter, udskydes yderligere fra 1. juni og 1. december til 10. juni og 10. december.

Ændringerne hænger sammen med den ved ændringsforslag nr. 2 foreslåede ændring i 1926-lovens § 1, stk. 2.

Det er i § 1, stk. 2, bl. a. bestemt, at skatteindbetalingskortene skal være udsendt til skatteyderne inden udgangen af henholdsvis maj og november måned. I praksis sker de pågældende udsendelser i det sidste par dage før henholdsvis 1. juni og 1. december.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på, at tidspunkterne ændres til 10. juni og 10. december. Som følge af ændringen vil udsendelsen af skatteindbetalingskortene fremtidig ske i det sidste par dage før henholdsvis 10. juni og 10. december.

Ændringen er begrundet i forskellige praktiske hensyn.

Først og fremmest imødekomes herved et ønske fra postvæsenet, der har frarådet udsendelse i den normale store trafikstigning i posttjenesten på månedens sidste dage. Samtidig vil det betyde, at amtstuerne og datacentralen får nogle dage ekstra til at forberede udsendelsen. Med de nuværende frister for arbejdets fuldendelse har

det vist sig umuligt at få ændringer i brandkontingent for marts og september måned med i henholdsvis april og oktober termin, hvilket skulle kunne lade sig gøre, når udsendelsen udskydes de 10 dage.

Til nr. 3 og 5.

Ifølge 1926-lovens § 1, stk. 5, er finansministeren bemyndiget til — for så vidt den samlede ydelse for en april termin ikke andrager 2 kr. — at bestemme, at opkrævning heraf først sker sammen med opkrævningen af ydelsen for oktober termin. Ifølge lovens § 3, stk. 3, er finansministeren endvidere bemyndiget til at bestemme, at restancer på under 1 kr. ikke inddrives ved udpantning, men opkræves i forbindelse med skatterne for den følgende termin.

Bestemmelser i overensstemmelse med de nævnte bemyndigelser er fastsat i finansministeriets bekendtgørelse nr. 47 af 17. marts 1927.

Da de nævnte satser på 2 kr. og 1 kr. er henvend 40 år gamle, er det rimeligt, at der nu foretages en ajourføring heraf.

Ved ændringsforslagene nr. 3 og 5 foreslås derfor begge satserne forhøjet til 10 kr.

IV. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af et *mindretal* (H. C. Toft, Gottschalck-Hansen og Chr. R. Christensen):

Til § 1.

1) Som nyt nummer indsættes foran nr. 1:

„0. Til § 1 føjes som nye stykker:

„Stk. 3. Fra og med skatteåret 1966-67 lignes den sognekommunale grundskyld, for så vidt angår landbrugsejendomme og skovbrugsejendomme, alene på 10 pct. af ejendommenes afgiftspligtige grundværdi.

Stk. 4. Af landbrugs- og skovbrugsejendomme svares endvidere for skatteåret 1966-67 fikseret sognekommunal grundskyld med 90 pct. af det beløb, hvormed sognekommunal grundskyld er pålignet de pågældende ejendomme for skatteåret 1965-66. For hvert af de følgende skatteår nedsættes den fikserede grundskyld af landbrugs- og skovbrugsejendomme med $\frac{1}{9}$ af det for skat-